

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗ ΠΟΙΗΣΗ

Ο συνεργάτης μας κ. Α. Νικολάου σὲ μιὰ μακρὴ σειρὰ μεταφράσεων πού θά δημοσιευτεῖ ὁλόκληρη στὰ «Γράμματα» θά δώσει πολλὰ ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τῆς ξένης ποίησης σὲ φροντισμένες μεταφράσεις πού ἀποδίδουν πιστὰ τὶς ὡραιότητες τῶν πρωτότυπων :

CHARLES BAUDELAIRE

Υ Μ Ν Ο Σ

Α. ANDRÉA V. B.

Στὴν προσφιλέστατη καὶ ὡραιότατη
Ποὺ τὴν καρδιά μου πλημυρεῖ μ' αἰθρία,
Στὸν ἄγγελο, σὸ εἶδωλο τ' ἀθάνατο,
Δόξα ὡς τὴν ἀθανασία !

Μὲς στὴ ζωὴ μου ἀπλώνεται
Ὡσάν πνοὴ ἀέρα θαλασσίου,
Καὶ στὴν ψυχὴ μου τὴν ἀκόρεστη
Χύνει τὴ γεύση τοῦ αἰωνίου.

Σασέ πὺν πάντα φρέσκο τὴν ἀτμόσφαιρα
Κάποιον καταφυγίου ἀγαπητοῦ ἀρωματίζεις,
Λησμονημένο θυμιατὸ πὺν ἀθόρυβο
Μέσα στὴ νύχτα μυστικὰ καπνίζεις,

Πῶς νὰ σέ πῶ, ἀγάπη ἀβάρετη,
Ποὺ νᾶχει ὀρθότη ὁ λογισμὸς μου ;
Μόσχου σπυρὶ πὺν κεῖσαι, ἀόρατο,
Στὸ βάθος τῆς αἰωνιότητός μου !

Εἰς τὴν καλῶτατη, καὶ ὡραιότατη
Ποῦνε χαρὰ μου καὶ ὕγεια,
Στὸν ἄγγελο σὸ εἶδωλο τ' ἀθάνατο,
Δόξα ὡς τὴν ἀθανασία !

BRUXELLES 10.13

ΜΕΤ. Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

JEAN MORÉAS

ΑΠΟ ΤΙΣ STANCES

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΩΤΟ

IV

Λογιαῖω ἐκεῖνο τὸ χωριὸ στ' ἀκρόδασο κοντά,
Μὲ τὰ δεντρὰ τὰ σιωπηλὰ πὺν ὁ Ἀποβροχάρης δέρνει,

Μὲ τις μελετηρὸς νυχτιές—καὶ δίπλα στὴν ἔστιά
Βλέπω σκυμένη μιὰ γρηῃά νὰ στρέφῃ τὴν ἀνέμη.

ὦ ! ἔσένα ποὺ συνάντησα σ' ὅλα τὰ στενοδρόμια,
Ποὺ μ' ὀδηγοῦσες, ὦ γλυκεῖα καὶ μελαγχολικιά
Σελήνη, θὰ σὲ ξαναἰδῶ νὰ καθρεφτίζεσαι ὅμοια
Στὸ ρέμμα ὠραίου ποταμοῦ νὰ πιάνη ποὺ ἀρχινᾷ !

ΒΙΒΛΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

IV

Γιὰ σένα μίλησα ἄπρεπα, ρόδο μὲ τόσα κάλλη·
Μὰ ἂν κι' ἔχεις τόσο ζωντανὸ καὶ λαμπερὸ τὸ χρῶμα
Ὅμως στὴ γλῶσσι ἀνάμεσα μονάχο στ' ἀνθογυάλι,
Εἶσαι χαρὰ τῶν ὁμματιῶν καὶ τῆς καρδιάς ἀκόμα.

Σὲ κάποιας πόρτας Γοτθικαῖς τὸν τοῖχο μιὰν ἡμέρα
—Στὰ Βορεινὰ πλανιόμενονα ἐκεῖνο τὸν καιρὸ—
Μοῦ φάνηκες φανταστικὸ καὶ σάν, πολὺ ὠχρό,
Νᾶτρεμες στὸν θανατερὸ καὶ βροχερὸν ἄερα.

ΑΘΗΝΑΙ 12-11

ΜΕΤ. Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

J.—W. HEYS

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗ

Κράτα τὰ προῖστορικά τὰ χάρδια σου καὶ τὰ φιλιὰ σου,
Δὲν εἶμ' ἐγὼ ποὺ θὰ θρηνησῶ στὴν ποδιά σου.

Λόγια παρηγοριᾶς ν' ἀκούσω θέλω ποτές μου.
Οὔτε βοτάνι ποὺ νὰ γιάνη τίς πλιγές μου.

Τὴν εὐσπλαχνία Σας ὑπόβαθρον ἔστησα χάμου
Κι' ὕψωσα πάνω της μαριμάρινο τ' ὁμοίωμά μου.



Μ' ἂν θέλεις πάλι νὰ σ' ὀνομάσω συντρόφισσά μου,
Χάλκινη ντύσου πανοπλία κι' ἔλα κοντά μου.

Γέλοιο στὰ χεῖλια μας τὰ φλογισμένα δὲ θ' ἀνθίσῃ·
Κι' ἡ Μοῖρα μας μαζύ μας θ' ἀδημονίῃ...